

DOSAR NR.566/2/2010

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința civilă nr. 548
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 01.10.2010
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE RADU CONSTANTIN DANIEL
GREFIER MARIAN GEORGIANA-DANIELA

Pe rol fiind acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS)**, în contradictoriu cu pârâtul **ȘERBAN DUMITRU**.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul CNSAS, prin consilier juridic....., cu delegație de reprezentare pe care o depune în ședință publică și pârâtul Șerban Dumitru, prin avocat în baza împuternicirii avocațiale nr. 20/12.04.2010 aflată la fila 92 dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se prezintă, în ședință publică, martorul propus de către reclamant la termenul anterior de judecată, numitul

Curtea procedează la audierea martorului, propus de reclamantul Șerban Dumitru, declarația acestuia fiind luată sub prestare de jurământ, conform dispoz.art.193 C.proc.civ., cu respectarea dispozițiilor art.196 C.proc.civ., această declarație fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei.

Nefiind alte cereri prealabile de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul pe fondul acțiunii în constatare.

Reprezentantul reclamantului CNSAS solicit admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Șerban Dumitru, având în vedere că în speța de față sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, pârâtul furnizând informații cu privire la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar communist, aceste informații vizând îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Apărătorul pârâtului Șerban Dumitru solicit instanței respingerea acțiunii ca nefondată, în cauză nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008. Fiecare caz în parte trebuie să fie judecat în procedura special, prin prisma celor două condiții prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008. În speța de față nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile mai

sus menționate. Pârâtul a fost recrutat de 2 ori. Prima recrutare a pârâtului a avut loc în perioada minoratului, acesta având 17 ani. Prin Raportul din 10.06.1966 s-a reținut că pârâtul ar fi semnalat informații despre colegii săi, cum est cazul elevului F.G. care afirmă că religia a avut un rol progresist. Având în vedere vârsta pârâtului, faptul că era elev la liceul de arte plastic, provenind din mediul rural, acesta nu putea avea o reprezentare corectă a rolului și activității organelor de poliție politică, activitatea Securității fiind o problemă tabu. De altfel, chiar și astăzi un copil nu ar avea cunoștință despre aceste organe.

Referitor la cea de-a doua perioadă de recrutare a pârâtului, când acesta avea peste 18 ani, și când se susține că ar fi furnizat informații despre M.O. care i-a fost prieten încă din perioada liceului, arată că nici de această dată nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b), teza a II-a din OUG nr. 24/2008, întrucât nu au fost furnizate informații concrete care să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Într-o notă informativă se arată numai că pârâtul ar fi relatat că avea dorința de a asculta muzică ușoară transmisă de postul de radio "Europa Liberă", M.O. confirmându-i că postul de radio transmite muzică "frumoasă". În alte note informative se arată că pârâtul ar fi relatat că sora lui M.O. ar fi părăsit țara după ce s-a căsătorit cu un cetățean francez. Susține că M.O. știa de faptul că pârâtul fusese recrutat de Securitate, ambii gândind că organul de securitate ar vrea să-I facă rău. Chiar dacă prin informațiile oferite Securității pârâtul ar fi relatat că M.O. confirmase că postul de radio difuza muzică frumoasă sau că sora lui M.O. se căsătorise cu un cetățean străin, părăsind țara, apreciază că aceste informații nu au nimic de-a face cu politica, cu regimul totalitar și nici nu erau de natură să ducă la încălcarea drepturilor sau libertăților persoanei urmărite. Fără cheltuieli de judecată.

Curtea, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare pe fondul acțiunii.

CURTEA,

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curtii de Apel București - Secția a-VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr.566/2/2010 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat în contradictoriu cu pârâtul ȘERBAN DUMITRU, constatarea existenței calității acesteia de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a aratat următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 3260/05/09.08.2006, adresată C.N.S.A.S. de către Centrul pentru Studii și Dezvoltare Comunitară, s-a solicitat verificarea, în temeiul fostei legi 187/1999 modificată și completată, în ceea ce îl privește pe paratul ȘERBAN Dumitru, în prezent decan al Facultății de Arte Plastice din cadrul Universității de Vest Timișoara, astfel ca, ținând cont de faptul că la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, verificările prevăzute de lege, demarate în urma

solicitării invocate, se aflau în derulare, potrivit art. 33 alin. 1, precum și a art. 3 lit. s) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Centrul pentru Studii și Dezvoltare Comunitară a fost considerată legală.

Ori, arata reclamantul, așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. S/DI/1/549 din 18.02.2009 și din înscrisurile atasate acțiunii, paratul a fost recrutat inițial la data de 06.06.1966 de către Direcția a III-a, sub numele conspirativ <MIRON VASILE>, pentru încadrarea informativă a colegilor de liceu („fii de foști”) din cadrul Liceului de Arte Plastice din București. În decembrie 1971 a fost preluat în legătura Direcției I, sub numele conspirativ <URECHE>, pentru a fi folosit la încadrarea informativă a unui fost coleg de liceu, lucrat prin dosar de urmărire informativă ca autor al unor înscrisuri cu caracter dușmănos. Cea de-a doua perioadă de colaborare este întărită prin semnarea unui angajament olograf.

A mai aratat CNSAS ca, ulterior recrutării, paratul a fost luat în urmărire informativă la data de 26.04.1989, de către Serviciul 3 din cadrul Inspectoratului Județean Arad, pentru „legături suspecte cu cetățeni străini”, însă, potrivit rapoartelor întocmite de S.R.I. la data de 13.06.1991, dosarul a fost distrus prin ardere la data de 22.12. 1989. Față de acest aspect, CNSAS a susținut ca din construcția textului de lege cazurile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator al Securității sunt cele strict prevăzute de art. 2 lit. b teza II și III din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, printre acestea nenumărându-se evocarea, de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar victimă a regimului comunist.

Mai precizeaza CNSAS că paratul Serban Dumitru avea la data recrutării vârsta de 18 ani, motiv pentru care nu îndeplinește cazurile de exonerare statuate la art. 2 lit. b, teza a III-a.

În concluzie, solicita reclamantul constatarea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe parat, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. Norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor

informații de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta și pentru că legiuitorul a înțeles să nu condiționeze în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații. În concluzie, furnizarea de informații în lipsa unui angajament oficial nu are relevanță în reținerea acestei calități.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Ori, sustine reclamantul, analizând materialele din speța dată, rezulta ca paratul, în prima perioadă de colaborare, încă de la data recrutării, a semnalat organelor de securitate informații „unele aspecte negative din rândul colegilor săi, cum este cazul elevului F.G., avertizat recent, care continuă să adopte o atitudine necorespunzătoare”, în sensul că, într-o discuție, acesta ar fi afirmat că „religia a avut un caracter progresist și că preceptele religioase nu trebuie combătute deoarece sunt adevărate. Mai arăta că țara noastră nu are istorici de valoare. Aspecte negative a relatat cu privire și la M.O. și T.D., ambii în atenția noastră”. Și aspectele semnalate în cea de-a doua perioadă de colaborare tratează atitudini anticomuniste ale unui fost coleg de liceu, pentru încadrarea căruia a fusesse recrutat. Astfel, în dosarul nr. I 234003 (cotă C.N.S.A.S.) deschis sub numele conspirativ „FRANCISCANUL” pentru urmărirea fostului coleg, au fost identificate o serie de note informative ale pârâtului în care, respectând motivul recrutării dar și sarcinile trasate, semnalează că M.O., deși „are o atitudine rezervată”, totuși „în mod cu totul incidental, într-una din zile, sursa și-a manifestat dorința să audieze muzică ușoară transmisă de <Europa Liberă>, față de care, pe un ton evaziv M.O. a confirmat sursei că într-adevăr, acest post transmite muzică foarte frumoasă” în același context, informează că sora respectivului, căsătorită cu un cetățean francez, îl va invita să viziteze Franța.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită, conținutul anticomunist al materialelor citate fiind evident.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări, fapt confirmat chiar prin rapoartele ofițerilor de securitate în care se menționează că materialele furnizate de informatorul <URECHE> în D.U.I. <FRANCISCANUL> „au clarificat poziția oscilantă a obiectivului, în sensul că acesta avea perioade când evita discuțiile politice, iar în alte cazuri se deda la manifestări dușmănoase”.

În concluzie, sustine reclamantul, informațiile furnizate de parat au îngrădit dreptul la libertatea de exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3 lit. s, art. 2 lit. b), art. 33 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin.

2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2009, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii principale ca neîntemeiată, aducând următoarele argumente:

Din materialul probator depus de către reclamant nu rezultă că activitatea paratului poate fi încadrată la prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, și că paratul a avut vreodata calitatea de informator al Securității în înțelesul textului de lege mai sus amintit.

Conditia ca informațiile furnizate de către colaborator, sub orice formă, lucrătorilor Securității, să denunțe activități sau atitudini potrivnice regimului comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului nu este îndeplinită. Astfel, în speță, după cum rezultă din Dosarul nr. R44858 (cotă CNSAS), această condiție nu este îndeplinită, deoarece nu a denunțat niciodată activități sau atitudini potrivnice regimului comunist, iar activitățile sale nu au vizat și nici nu au dus la vreo încălcare a drepturilor sau libertăților omului.

În susținerea cererii sale, reclamantul face referire la două situații în care subsemnatul am furnizat informații lucrătorilor Securității:

1. Astfel, prima situație despre care face vorbire reclamantul se referă la Raportul din 10.06.1966, privind „felul în care a decurs recrutarea ca agent” a subsemnatului. Din cuprinsul acestui referat ar rezulta că paratul ar fi „semnalat unele aspecte negative din rândul colegilor săi, cum este cazul elevului F. G., avertizat recent, care continuă să adopte o atitudine necorespunzătoare. Astfel, într-o discuție cu candidatul, a afirmat că religia a avut un rol progresist și că preceptele religioase nu trebuie combătute deoarece sunt adevărate. Mai arăta printre altele că țara noastră nu are istorici de valoare. ” La data de 07.06.1966, paratul era minor, în vârstă de 17 ani . După cum rezultă și din cuprinsul Dosarului nr. R44858 (Raportul de investigație din 11.03.1966), paratul era elev la liceul de arte plastice, provenit din mediul rural, fiu al unui tată cu 4 clase primare și al unei mame casnice. Față de aceste circumstanțe personale, și față de situația generală din țară la acel moment, când activitatea Securității era un subiect tabu, este lesne de văzut că nu putea avea o reprezentare corectă, pe plan psihic, asupra organizării, rolului și activității organelor de poliție politică. Acestea sunt circumstanțele în care a fost abordat de către lucrătorul Securității, despre a cărui calitate nu cunoștea nimic la data de 10.06.1966. Maniera perversă în care am fost „recrutat” la această vârstă este descrisă pe larg în cuprinsul „Referatului cu propunerea de recrutare” din 31.05.1966. Concret, lucrătorul Securității l-a contactat pe parat sub pretextul unor discuții despre activitatea școlară, fără să își dezvăluie calitatea, rolul său sau adevăratul scop al întâlnirii. În cadrul acestei discuții, pe lângă diverse alte aspecte care țineau de activitatea școlară a paratului și a colegilor de clasă, paratul a menționat și aspectele referitoare la părerile religioase și istorice ale colegilor, fără să aiba vreun moment

reprezentarea faptului că aceste aspecte ar putea fi interpretate din perspectivă politică, ca atitudini anti-regim, sau că ar putea provoca astfel vreo încălcare a drepturilor acestor colegi. Din lectura „Raportului privind modul cum a decurs recrutarea ca agent a numitului Șerban Dumitru”, din 10.06.1966, se poate observa că abia ulterior acestor discuții, lucrătorul Securității a „trecut la recrutarea sa, propunându-i colaborarea ” (paragraful 4 din Raport). Ori, sustine astfel paratul, chiar făcând abstracție de elementul subiectiv (faptul că nu aveam reprezentarea psihică adecvată asupra situației în care mă aflam, fiind indus în eroare în mod deliberat de lucrătorul Securității), se poate observa că ambele aspecte semnalate, atât cel privind religia cât și cel privind valoarea istoricilor români, nu aveau vreo legătură cu politica sau cu regimul comunist, și cu atât mai puțin ar putea fi descrise drept „potrivnice”. Referitor la aspectul „preceptelor religioase”, regimul politic comunist nu a perceput și nu a declarat niciodată că Biserica Ortodoxă sau, în general, activitatea religioasă ar reprezenta o amenințare sau un adversar al statului, în acest sens stand prevederile Decretului 177/1948, potrivit carora statul garanta libertatea conștiinței și libertatea religioasă pe tot cuprinsul Republicii Populare Române. Simpla împrejurare că un cetățean a aderat la unele precepte religioase și a declarat acest lucru nu putea fi reținută ca fiind potrivnică unui regim politic care admitea libertatea religioasă.

În ceea ce privește aspectul lipsei de valoare a istoricilor români, este de domeniul evidenței că acesta nu are nici o legătură cu domeniul politicului.

Această primă "colaborare" a luat sfârșit în anul următor, deoarece paratul a absolvit liceul, în toată perioada nu am furnizat nici o informație care să ducă la încălcarea drepturilor și libertăților vreunei persoane.

2. Cea de-a doua situație pe care reclamantul dorește să o încadreze în prevederile art. 2 lit. b și să o prezinte drept "colaborare" cu Securitatea se referă la Nota informativă din 07.12.1971, din cuprinsul căreia rezultă că ar fi relatat că, în timpul unei discuții cu numitul M.O., și-a manifestat dorința de a asculta muzica ușoară transmisă de postul de radio Europa Liberă, iar acesta i-a confirmat că acest post transmite muzică "frumoasă", precum și la Notele informative din 08.02.1973, 24M.1972 și 10.05.1972, în aceasta din urmă paratul ar fi relatat că sora numitului M.O. ar fi părăsit țara după ce s-a căsătorit cu un cetățean francez.

Din lectura Dosarului nr. R44858 rezultă că paratul a fost recrutat din nou, în decursul anului 1971, în scopul de a furniza informații cu privire la numitul M.O., urmărit prin d.u.i., care fusese identificat ca autor al unei scrisori anonime cu conținut dușmănos și de amenințare la adresa comuniștilor. Ceea ce nu rezultă din lectura dosarului este faptul că numitul M.O., cu care partea se afla în relații de prietenie, era la curent cu împrejurarea că fusese recrutat pentru a furniza informații în legătură cu el. Astfel, după ce lucrătorul Securității l-a recrutat, la data de 07.12.1971, i-a dezvăluit acest lucru prietenului meu M.O., împreună cu care locuia. Pe parcursul așa zisei „colaborări” cu Securitatea, între anii 1971 și 1980, a evitat să mai furnizez orice fel de informație concretă despre M.O., care să îl expună pe

acesta la vreun pericol de a-i încălcate drepturile și libertățile. Astfel, toate „informațiile” pe care le-a furnizat despre M.O. au fost ambigue și evazive, arătând că M.O. nu-i dezvăluie concepțiile sale politice, fiind o fire închisă, că nu-și spune frământările, că are o atitudine rezervată, că din răspunsurile sale nu se poate trage o concluzie clară etc.

În ceea ce privește „informația” incriminată de către reclamant ca fiind referitoare la o atitudine potrivnică regimului, respectiv faptul că M.O. i-a confirmat că la Europa Liberă se transmite muzică frumoasă, este de domeniul evidenței și al bunului simț comun că opiniile asupra calității unor piese muzicale, indiferent de sursa acestor piese, nu au nimic de-a face cu politica, cu regimul totalitar, și nici nu erau de natură să ducă la vreo încălcare a drepturilor și libertăților acestuia.

Curtea a incuviințat partilor și a administrat proba cu înscrisuri, așa cum rezulta din încheierile de ședință.

Analizând actele și lucrările din dosar, în raport de susținerile părților și prevederile legale incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Prin cererea nr. P 3260/05/09.08.2006, adresată C.N.S.A.S. de către Centrul pentru Studii și Dezvoltare Comunitară, s-a solicitat verificarea, în temeiul fostei legi 187/1999 modificată și completată, în ceea ce îl privește pe paratul ȘERBAN Dumitru, în prezent decan al Facultății de Arte Plastice din cadrul Universității de Vest Timișoara.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. S/DI/I/549/18.02.2009, precum și din înscrisurile pe care le atașează acțiunii, rezulta că paratul a fost recrutat inițial la data de 06.06.1966 de către Direcția a III-a, sub numele conspirativ <MIRON VASILE>, pentru încadrarea informativă a colegilor de liceu („fii de foști”) din cadrul Liceului de Arte Plastice din București, iar în decembrie 1971 a fost preluat în legătura Direcției I, sub numele conspirativ <URECHE>, pentru a fi folosit la încadrarea informativă a unui fost coleg de liceu, lucrat prin dosar de urmărire informativă ca autor al unor înscrisuri cu caracter dușmănos, cea de-a doua perioadă de colaborare fiind întărită prin semnarea unui angajament olograf.

Ulterior recrutării, paratul a fost luat în urmărire informativă la data de 26.04.1989, de către Serviciul 3 din cadrul Inspectoratului Județean Arad, pentru „legături suspecte cu cetățeni străini”, însă, potrivit rapoartelor întocmite de S.R.I. la data de 13.06.1991, dosarul a fost distrus prin ardere la data de 22.12. 1989. Cu privire la această situație, Curtea reține că judicios argumentul CNSAS, în sensul că printre cazurile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator al Securității și strict prevăzute de art. 2 lit. b teza II și III din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 nu se numără situația în care persoana verificată s-ar fi aflat, la un momentdat, și în situația de opozant sau chiar victimă a regimului comunist.

Potrivit art. 2 lit b) din OUG nr. 24/2008 *prin colaborator al Securității se înțelege „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se*

denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

În raport de aceste dispoziții legale, dar și de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Curtea apreciază acțiunea ca fiind întemeiată, fata de înscrisurile propuse de reclamant în dovedirea calitatii de colaborator al Securității și menționate în cuprinsul notei de constatare la capitolele D. ”Documente care atestă transmiterea de informații către Securitate potrivit art. 2 lit.b” și E ”Alte documente care descriu relația cu Securitatea”.

În special, Curtea reține ca fiind relevante următoarele materiale:

- propunerea de aprobare a recrutării și înregistrare în evidente ca informator a paratului, din 13.12.1971, întocmit de lt. Col....., Direcția I, prin care paratul informa, conform raportului scris al ofiterului de securitate (înscris cu valoare probatorie potrivit legii) despre numita C.T, studenta anul 3 la Inst. De Arte Plastice, faptul ca ”In prezent se afla in relatii de corespondenta, iar C.T si-a declarat deschis intentia de a parasii tara”.

Astfel, prin aceasta informatie furnizata paratul a denuntat o atitudine potrivnica regimului totalitar comunist, atitudine constand in pozitia fata de regimul comunist al celei vizate, anume riscul de a refuza sa se intoarca in tara in cazul in care i se va permite sa plece in strainatate, aceasta informatie putand produce consecinte negative pentru cea vizata, anume avizarea negativa din partea Securitatii a cererii de calatorie in strainatate.

- caracterizarea activitatii desfasurata de informatorul ”URECHE”, din 06.12.1973, întocmit de lt. Col....., Direcția I securitate (înscris cu valoare probatorie potrivit legii), prin care se consemnau, cu referire la relatarile paratului privind activitatea și concepțiile politice ale persoanei identificate ca ”FRANCISCANUL”, următoarele:”/.../A furnizat materiale care au clarificat poziția oscilantă a obiectivului, în sensul ca acesta avea perioade când evita discuțiile politice, iar în alte cazuri se deda la manifestări dușmanoase”.

- chitanta din 20.05.1974, olografa, semnata "URECHE": "Am primit suma 200 de lei pentru munca depusa", insotita de raportul cu propunerea de decontare a sumei;

In schimb, restul materialelor nu intrunesc cerintele legii spre a caracteriza activitatea paratului de colaborator al Securitatii, unele informatii referindu-se la atitudini ce nu pot fi considerate ca avand un caracter dusmanos fata de regimul totalitar comunist:- conceptiile religioase ale unei persoane (in conditiile in care religia ortodoxa nu era interzisa de regimul comunist si nici nu erau prigoniti cei care imbratisau si-si manifestau aceasta religie);- conceptia aceleiasi persoane in legatura cu valoarea istoricilor romani;- confirmarea numelui M.O (martorul audiat in cauza) a calitatii muzicii transmise de postul "Europa Libera", aspect ce denota ca respectivul cel mai probabil era un ascultator al muzicii transmise de acest post, nu atat al ideilor antiregim transmise de acest post; etc.

In conditiile in care legea nu impune ca ingradirea unui drept fundamental sa se si produca efectiv, ci numai sa existe pericolul ca aceasta imprejurare sa se produca, Curtea retine ca fiind intrunite cerintele prev. de art. 2 lit. b) din ordonanta de urgenta, denotand calitatea paratului de colaborator al Securitatii in sensul legii, totodata Curtea retinand si varsta avuta de parat la momentul furnizarii respectivelor informatii (21 si 23 de ani).

Asadar, desi exista doar doua activitati de furnizare de informatii atinand cerinta prev. de OUG nr.24/2004, Curtea retine ca, prin aceasta furnizare de informatii s-a facut posibila ingradirea dreptul la libertatea de exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Numarul relativ mic al atitudinilor potrivnice regimului totalitar denuntate nu pot inlatura consecinta legala, cum, de asemenea, nici justificarile prezentate de parat nu sunt de natura a inlatura aceste consecinte prevazute de lege, aceea de a atrage stabilirea calitatii de colaborator al Securitatii a paratului.

In consecinta, alegatiile paratului din intampinare nu au forta juridica a conduce la o alta concluzie.

Pentru aceste considerente, în temeiul OUG nr. 24/2008 , Curtea va admite acțiunea și va constata existența calității pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS)**, cu sediul în București, sector 3, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul **ȘERBAN DUMITRU**, cu domiciliul ales la sediul avocatului - Timișoara,

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.
 Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
 Pronunțată în ședință publică azi, 28.01.2011.

PREȘEDINTE
Radu Constantin Daniel

GREFIER
Marian Georgiana Daniela

Conform originalului

Red./Tehnored. RCD (4 ex.)

ROMANIA
 CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
 SECȚIA *Pen. Adm. și Local*
 Prezența copie fiind conformă
 cu originalul aflat în dosarul
 acestei instanțe Nr. *566/2/2010*
 se legalizează de noi.

*Definitivă și executivă prin
 Asp. ne., din 28.01.2011 dos.
 566/2/2010*

